

40 LET V PUŠČAVI?

DR. FRANCE CVEBLAR

Slovenska osamosvojitve je bila enkratno podvig in v njegov uspeh mnogi niso verjeli. Niso verjeli, da bomo sploh prišli skozi rdeče morje. In vendar smo prišli čezenj skoraj po suhem. Skoraj brez prelivanja krvi. Uspeh je nato marsikoga zasleplil in mislili smo, da lahko pridemo do „Obljubljene dežele“ kar po bližnjici. Danes vemo, da bližnjica ni najkrajša razdalja do cilja. In tudi če bi bila, bi vanjo prišli nepripravljene.

Svetopisemski voditelj Izraelcev, Mojzes, je vedel, da priprava ni preprosta reč, zato je svoje ljudstvo pod božjim vodstvom popeljal po 40 let dolgi poti v Obljubljeno deželo. Med potjo po puščavi sta se zamenjali dve generaciji. Lahko da je taka pot namenjena tudi nam in smo zadnjih 20 let opravili morda polovico poti. Ni bila prava puščavska pot. Vodila je mimo zelenih oaz, ki so nam zakrivale puščavo. V naslednjih 20 letih nas do cilja čaka (resnična demokracija) druga polovica, ki pa bo prava puščavska pot.

Ob proslavljanju 20-letnice osamosvojitve tabo-rimo pod goro Sinaj, potrebni duhovne prenov. Iščemo vodjo „Mojzesa“, da bi nam od tam prinesel obnovljene zapovedi, ki smo jih v preteklosti pozabili. Ker nismo pripravljeni nikogar poslušati, bomo med našimi kandidati „Mojzesa“ težko našli. Vseeno pa je prav, da vemo, kaj od njega pričakujemo.

Svetopisemski Mojzes je s Sinaja prinesel dve tabli z verskimi in moralnimi zapovedmi, ki so v stoletjih postale tudi naše. Nekatere od teh kot „Ne laži“, „Ne kradi“, „Ne bodi nevoščljiv“, smo skoraj popolnoma pozabili, ali jih preziramo. Morali se jih bomo naučiti znova. Voditelja zato čaka težko delo. Poleg ostalega pa bo moral pred vse druge zapovedi postaviti zahtevo: „Ne sovraži svojega bližnjega“. Zgleda, da Mojzes med svojimi rojaki takega sovraštva ni našel tako zakoreninjenega, kot je pri nas, zato ga med desetimi zapovedmi ni naštel. Pri nas pa je sovražstvo narodno blago in naša glavna zapoved v naslednjih dvajsetih letih se bo morala glasiti: „Ne sovraži, ampak ljubi“. Ali kot je, pred več kot dva tisoč leti, grški dramatik Sofokles položil na jezik svoje junakinje Antigone: „Ne da sovražim, da ljubim, sem na svetu“.

Mojzes je ob vrnitvi, s tablama v rokah, našel svoje rojake, ko so plesali okrog zlatega teleta. V gnevu, da bi jih trdno prepričal o škodljivosti tujih bogov, je tabli vrgel ob tla in ju razbil. (Izraelci so skozi puščavo v Obljubljeno deželo ponesli novi tabli, ki ju je Mojzes prinesel ob drugi vrnitvi z gore Sinaj.) Slovenci danes z izbuljenimi očmi in premamljeni plešemo okrog zlatih telet vseh vrst, predvsem pa nesrečni in nezadovoljni pasemo nevoščljivost do sosedovega bogastva. Ob tem pozabljam na naše duhovno bogastvo, ki mu bomo morali v naslednjih dvajsetih letih posvetiti vso skrb.

Glavni problem za našo drugo polovico poti je, najti slovenskega duhovnega in narodnega vodjo, našega „Mojzesa“. Da bi ga našli v eni osebi ni verjetno. Kar smemo upati je, da bi, kljub naši razdvojenosti, našli Na primer voditeljsko skupino, ki bi nas, opremljena z moralnimi vrednotami, preko duhovne prenovne popeljala v prihodnost.

Seveda je vprašanje ali je (duhovna) voditeljska skupina izbranec sploh potrebna, saj naj bi bila prihodnost naroda v rokah politikov. Res je. Vendar naši politiki ne zmorejo duhovne prenovne: levica ji nasprotuje, in to tako močno, da je tudi desnica brez moči. Kljub temu je v Sloveniji klic po duhovni prenovi z dneva v dan vse močnejši, kar daje upanje, da bo do nje v naslednjem obdobju res prišlo.

(Radio Ognjišče)

Umrli je dr. Andrej Bajuk

Ob zaključku našega lista smo dobili sporočilo, da je v Sloveniji, v noči med 15. in 16. avgustom, v 68. letu umrl nekdanji premier in nekdanji soustanovitelj in predsednik Nove Slovenije Andrej Bajuk. Bajuk se je še prejšnji dan, na Veliki Šmaren udeležil slovesnosti v slovenskem romarskem središču na Brezjah.

Bajuk je v letu 2000 vodil vlado RS, v vladi Janeza Janše pa je bil minister za finance.

Andrej Bajuk se je rodil 18. oktobra 1943 v Ljubljani. Leta 1945 se je njegova družina, globoko demokratična in protikomunistična, izselila in najprej živela v begunskih taboriščih po Avstriji, leta 1948 pa se je naselila v Mendozi v Argentini, kjer je Bajuk odraščal in študiral. Prvo diplomo iz ekonomije je opravil v Mendozi, nato v Chicagu naredil še magisterij iz ekonomije. Leta 1969 je šel na univerzo v Kalifornijo, kjer je pridobil drugi magisterij in doktorat.

Leta 1973 se je vrnil v Mendozo, kjer je poučeval kot univerzitetni profesor. Zatem pa je odšel v Washington, kjer je opravljal različne funkcije: od ekonomista, zadolženega za analizo socialnih in industrijskih projektov, do svetovalca izvršilnega podpredsednika banke. Zadnjih pet let službovanja v ZDA je bil direktor kabineta predsednika Medameriške razvojne banke in član predsedniškega sveta banke. Med 1994 do 2000 je bil premeščen v Pariz kot posebni predstavnik na predstavnstvu IDB za Evropo.

V slovenski politični prostor je vstopil v prvi polovici leta 2000, ko je po sklenitvi sporazuma o koaliciji Slovenija med SKD in SDS prevzel vodenje strokovnega sveta. Na združitvenem kongresu SKD+SLS 15. aprila 2000 je bil Bajuk izvoljen za podpredsednika združene stranke.

Po padcu tedanje vlade Janeza Drnovška v volilnem letu 2000 je bil na tretjem glasovanju v državnem zboru na predlog pomladnih strank Bajuk maja le potrjen za novega mandatarja. Usoda je hotela, da je vlado nastopil prav 3. maja, na obletnico slovenskega parlamenta v letu 1945. Vlado je vodil do oktobrskih parlamentarnih volitev. Zgodovinska analiza bo ugotovila, če ni bila morda ta kratka vlada napačna poteza. A v nekaj mesecih je storila temeljne korake, ki so mnogo pripomogli k urejenosti in evropski integraciji Slovenije.

V tem času pa je v vladajoči koaliciji prihajalo do

nesoglasij glede spremembe volilne zakonodaje. Bajuk je z Lojzetom Peterletom in drugimi avgusta 2000 ustanovil stranko Nova Slovenija (NSi) in postal njen prvi predsednik.

V obdobju 2000-2004 je bil poslanec, za poslanca v državnem zboru pa je bil ponovno izvoljen tudi leta 2004, a je v novi vladni koaliciji, ki jo je poleg SDS, SLS in DeSUS sestavljala tudi NSi, prevzel funkcijo ministra za finance.

Leta 2005 ga je revija The Banker razglasila za finančnega ministra leta v EU. V času njegovega ministrovanja pa so v Sloveniji prevzeli tudi evro. Leta 2007 je kot takratni finančni minister na bankomatu simbolično tudi prvi dvignil evre.

Ker NSi na državnozbornih volitvah leta 2008 ni prestopila volilnega praga, je Bajuk z vodilnega mesta v stranki odstopil. Takrat se je tudi umaknil iz aktivne politike.

„Smrt Andreja Bajuka, ustanovitelja in nekdanjega predsednika NSi, je stranko pretresla in zanjo pomeni veliko izgubo,“ je izjavila predsednica omenjene stranke Ljudmila Novak. Prvak SDS in bivši premier Janez Janša je zapisal: „Slovenija mu veliko dolguje. Ostal bo v nacionalnem spominu zapisan na mestu, kjer nikoli obledele zlate črke trajne hvaležnosti, za vsako novo generacijo posebej ubesedijo imena ljudi, ki so Sloveniji veliko dali, a malo prejeli.“

Pohvalno so se o dr. Bajuku izrazili tudi premier Borut Pahor, predsednik Danilo Türk in drugi politiki in državniki.

Oglasili so se tudi z veleposlaništva RS v Buenos Airesu in obvestili, da bo odprta žalna knjiga v četrtek 18. 8. in petek 19. 8. 2011 med 10. in 13. uro ter v soboto 20. 8. 2011 med 12.30 in 14.30 uro.

Pokojnika se blago spominjamo in zanj molimo, družini pa izrekamo naše sožalje.

Po Kresalovi, naprej

V zadnji številki našega lista smo poročali, da je notranja ministrica Katarina Kresal ponudila odstop, ki ga pa je premier Borut Pahor zavrnil. Takoj za tem je Kresalova nepreklicno odstopila in tako pustila novo vrzel v sicer že precej nestabilni vladi.

V slovenskem političnem prostoru se je ob tem začela debata, če je z odhodom Kresalove tudi dejanski konec vlade. Seveda se premier Borut Pahor s tem ne strinja. Dejal je sicer, da razume razloge odhajajoče, a njegovo delo da je usmerjeno v prihodnost. Pahor se v zadnjih dneh poleg odstopa notranje ministric ukvarja s pripravami na potrebno ukrepanje spričo razmer na mednarodnih finančnih trgih. Ta hip ocenjuje, da je osrednji izziv slovenske politike sprejem rebalansa proračuna, ki je po padcu pokojninske reforme nujen za stabilnost javnih financ.

V največji opozicijski stranki SDS pa so pričani, da je glede na ugotovitve računskega sodišča in protikorupcijske komisije ministričin odstop edina možna odločitev, ki pa se je zgodila prepozno. „Ker se je Pahorjeva vlada v tem mandatu več ukvarjala sama s sabo, kot pa z vodenjem države, je Slovenija danes v nezavidljivem položaju, ki nas stane deset milijonov evrov na dan. Zato pričakujemo čim prejšnji dogovor glede datuma volitev in čim bolj normalno delovanje vlade v tem obdobju,“ so zapisali v sporočilu za javnost.

Katarina Kresal se po odstopu z mesta notranje ministric ne bo vrnila v DZ, zato Anton Anderlič ostaja poslanec. Kresalova se bo zaposlila v LDS, so pojasnili v stranki. Kot je napovedala po nepreklicnem odstopu, bo šla po zaupnico na svet stranke, ki naj bi bil konec meseca. Po izjavah članov LDS pa kaže, da ima predsednica podporo.

Medtem pa se nadaljuje tudi vprašanje predsednika državnega zbora. Zbor se mora sestati s 1. septembrom. Odločitev o kandidatu še ni sprejeta. Omenja pa se poslanka SD Darja Lavtižar Bebler, ki bi tako postala prva ženska na tem mestu.

Prve nove table

Na avstrijskem Koroškem so ta teden začeli postavljati nove dvojezične krajevne napise. V prihodnje bo dvojezično označenih 164 naselij, prvi sta table v terek dobili Železna Kapla in Žitara vas. Pred tem je bila v Celovcu slovesnost, ki so se je med drugim udeležili slovenski premier Borut Pahor, avstrijski kancler Werner Faymann ter predstavniki krovnih organizacij koroških Slovencev.

Postavitev dvojezičnih tabel določa zakon o narodnih skupnostih, ki je začel veljati 26. julija. Preden sta ga potrdila spodnji in zgornji dom parlamenta ter podpisal predsednik Heinz Fischer, so morali nekatere ključne dele doreči predstavniki avstrijske in koroške vlade ter treh krovnih organizacij koroških Slovencev. Po vrsti dolgotrajnih in tudi propadlih pogajanj, jim je aprila le uspelo sprejeti dogovor o postavitvi 164 dvojezičnih krajevnih napisov na avstrijskem Koroškem. Sklenjena je bila tudi nova ureditve za rabo slovensčine na uradih, prav tako so zblizali stališča o dodelitvi denarnih sredstev za organizacije in projekte slovenske manjšine.

Avstrijska politika je z dogovorom zadovoljna, med delom koroških Slovencev še vedno prevladuje kritika. Predsednik Narodnega sveta koroških Slovencev Valentin Inzko tako ne prikriva, da ima pred to slovesnostjo mešane občutke. „Mešane občutke pa zato, ker bo brez novih krajevnih napisov ostalo 110 vasi, ki bi jih po kriterijih ustavnega sodišča tudi morale dobiti. Ampak kljub vsemu je trenutno v ospredju veselje,“ je povedal.

V terek ob 14.30 so prve nove dvojezične table dobili v Železni Kapli. Zaradi dolgih imen v obeh jezikih - v nemščini se glasi Bad Eisenkappel - bodo tu stale največje krajevne table v Avstriji. Ob 16. uri je sledila še slovesna postavitve tabel v Žitari vasi. Ostale nove dvojezične krajevne napise bodo postavili do jeseni.

BERI...

USPELA OBLETNICA V SLOVENSKI VASI.....	3
MLADCI IN MLADENKE NA PRISTAVI	3
MONSIGNOR HLADNIK V ENTRE RIOS	4

Odziv Urada

Urad vlade RS za Slovence v zamejstvu in po svetu se je odzval na protestno izjavo Sveta slovenskih organizacij v Italiji, zaradi zmanjšanja sredstev sofinanciranja v letošnjem letu (glej Sv. Sl. št. 31, stran 2).

Potem, ko omenja številke dodanih podpor in dokazuje, da je bilo zmanjšanje minimalno, izjava Urada trdi:

„Urad priznava pomembno vlogo obeh krovnih organizacij Slovencev v Italiji, vendar je po našem mnenju zmotno prepričanje, da jim morajo biti finančna sredstva zagotovljena sama po sebi, avtomatično. Smisel javnih razpisov je, da lahko razpisnik finančno podpre tiste projekte in dejavnosti, ki so v danem trenutku po njegovih oceni smotrne. Zato pri letošnjem rahlem zmanjšanju sredstev za SSO ne gre niti za izsiljevanje, niti za politične pritiske, sploh pa ne za pritiske za združitev obeh krovnih organizacij, čeprav si res želimo, da bi obe krovni organizaciji bolje sodelovali. To rahlo zmanjšanje bo SSO nedvomno z lahkoto prenesla s končno doseženim povečanim financiranjem z italijanske strani in seveda s

prepotrebno racionalizacijo svojega delovanja. Slovenija in urad pogosto podpirata dejavnosti, ki bi morale biti financirane s strani države, v kateri slovenska skupnost živi. Zato vse očitke uradu, da le-ta izsiljuje in skuša posegati v organiziranost slovenskih organizacij v Italiji, zavračamo. V tem mandatu sta prav politika urada in politika RS do slovenskih zamejcev v Italiji bili tisti, ki sta v okviru dobrih midsosedskih odnosov omogočili rešitev nekaterih odprtih vprašanj in uredili finančne obveznosti, ki jih ima Italija do slovenske skupnosti.

V tem težkem političnem času obstaja resna nevarnost, da se bodo naše politične zdrahe iz Slovenije prenesle tudi v zamejstvo in tam še povečale že obstoječe, prevelike, delitve med Slovenci. Zato pozivamo vse Slovence v zamejstvu in predvsem njihova vodstva, da delujejo državotvorno, povezano in v korist slovenstva. Vse prijavitelje projektov, uspešne in manj uspešne, pa pozivamo, da finančno podporo iz Slovenije cenijo in so zanjo slovenskim davkoplačevalcem hvaležni“, zaključila izjava Urada.

Tri dni, tri dežele, trije solisti

Vokalna Akademija Ljubljana z zborovodjo Stojanom Kuretom se odpravljajo z gosti - mezzosopranistko Bernardo Fink, baritonistom Markom Finkom in sopranistko Kristino Bitenc - na tridnevno koncertno turnejo. Nastopili bodo v Italiji, Avstriji in Sloveniji. Prvi koncert bo v soboto, 13. avgusta, ob 20. uri v cerkvi na Repentaboru v bližini Trsta.

Na gostovanju, ki ga so poimenovali avgustovska trilogija, bodo pevci ob spremljavi pianistke Mojce Prus interpretirali dela Jakoba Gallusa, Claudia Monteverdija, Franza Schuberta in Frederica Chopina, predstavili pa bodo tudi na novo odkrite in interpretirane pesmi slovenske romantike, in sicer skladateljev, kot sta Hrabroslav Volarič in Benjamin Ipavec. Gostovanje obeta tri večere "Zlahtne, čustev polne zborovske glasbe", je v imenu Vokalne akademije Ljubljana (VAL) sporočil Mitja Kovač.

Sobotnemu koncertu bo v nedeljo ob 19. uri v Podgorjah v Rožu na

avstrijskem Koroškem sledil drugi koncert, gostovanje pa bo na veliki šmaren sklenil koncert pred župniščem cerkve sv. Petra v Radovljici, ki se bo začel ob 20. uri. Namen gostovanja, ki poteka pod geslom "VAL v treh dneh, v treh deželah, s tremi solisti", je vzpostaviti večjo povezanost Slovencev v domovini z zamejci.

Vokalna Akademija Ljubljana je lani na tekmovanju v bolgarski Varni osvojila veliko zborovsko nagrado Evrope 2010. Nagrada velja za najelitnejše priznanje v zborovski glasbi. Moški zbor VAL je edini moški zbor na svetu, ki je osvojil to nagrado, Stojan Kuret pa edini dirigent, ki je to priznanje osvojil dvakrat, prvič leta 2002 z APZ Tone Tomšič Univerze v Ljubljani. Zbor je pod Kuretovim vodstvom v začetku leta izdal svojo prvo zgoščenko z naslovom VAL.

Bernarda Fink (1955) se uvršča med najuspešnejše svetovne pevke slovenskega rodu. Kot hčerka slovenskih staršev je glasbeno izobraževan-

je pričela v rojstnem Buenos Airesu, vendar jo je poklicna pot kmalu popeljala v Evropo, kjer se je uveljavila kot ena najbolj iskanih mezzosopranistk. Nastopa z vodilnimi orkestri in dirigenti, kot so Nikolaus Harnoncourt, sir John Eliot Gardiner in Valerij Gergiev.

Basbaritonist Marko Fink (1950) je diplomiral iz petja v rodnem Buenos Airesu ter se izpopolnjeval pri evropskih vokalnih pedagogih. Leta 1990 je postal član salzburškega Deželnega gledališča in se nato odločil za pot svobodnega umetnika. Sledila so povabila več evropskih opernih hiš. Sodeloval je z znanimi dirigenti, kot so Alain Lombard, Hans Graf in Pinchas Steinberg. Leta 1999 je prejel nagrado Prešernovega sklada za interpretacijo Schubertovih samospelov.

Sopranistka Kristina Bitenc (1986) je predstavnica mlajše generacije solopevcov. Glasbeno se je izpopolnjevala na Kraljevem konservatoriju v Haagu na Nizozemskem.

IZ ŽIVLJENJA V ARGENTINI

TONE MIZERIT

Konec. Položaj je popolnoma jasen. Če je kdo gojil upanje (in kar nekaj nas je bilo), da je možen kak čudež, ki bi kljub čudnim argentinskim ustavnim določilom glede drugega kroga volitev in kljub bedastemu zadržanju opozicije, pripeljal do poraza vlade, je sedaj vsako upanje splavalo po vodi.

Ne OK, temveč KO. Kot pri boksarskih spopadih je vlada zmagala že v prvi rundi in tako, da je pustila nasprotnika v nezavesti. Ko so v poznem nedeljskem večeru prihajale na ekran televizorjev prve številke, je postalo jasno, da čudeža ni in ga ne bo. Objavljeni rezultati teh „predhodnih“ volitev so postavljali predsednico jasno na prvo mesto, blizu 50% glasov in daleč, predaleč od kateregakoli tekmeča. Končno, ko je ponedeljek prinesel celoten izid, je gospa Cristina beležila 50,07%, na drugem mestu je pristal radikal Alfonsín s komaj 12,17%, na tretjem, preveč blizu, odcepljeni peronist Duhalde s 12,16%, nato socialist Binner z 10,26%, na petem mestu sanluisški Rodríguez Saá z 8,17. Zelo zavržena Elisa Carrió je dobila komaj 3,24 in končno je združena levica (Jorge Altamira) prejela 2,48%, in slavila dejstvo, da je preseгла 1,5% in bila potrjena za nastop na okto-brskih volitvah. Trije kandidati, med njimi stranka Proyecto Sur, ki jo vodi Pino Solanas, so že direktno izpadli. S temi rezultati ni kaj, da bi si delali utvar. Čeprav glavni predstavniki opozicije vztrajajo, da bodo napeli vse sile in napovedujejo dogovore in predloge, je usoda zapečaten. Nihče (kak čudež?) ne more zbiti gospe predsednice pod 40%, in noben od teh tekmecev se ji ne bo približal do 10%. Za vlado bo nedelja 23. oktobra le formalnost, nedeljski sprehod, ki ji bo zagotovil nadaljnja štiri leta oblasti. Vprašanje je le še, kakšen bo izid glede poslanskih volitev, ker edino odprto vprašanje je sestava poslanske zbornice. V senatu ima vlada z Menemom že zagotovljeno lastno večino.

Zakaj je vse zgrmeló? Te dni imajo politični opazovalci in strokovnjaki kar precej dela, da razložijo, zakaj se je stvar tako razpletla. Jasno je, da so se raziskave javnega mnenja ponovno zmotile. Saj smo računali, da bo vlada požela iz časa druge svetovne vojne. Za besedilo v nemščini se je odločila zato, ker je želela nemško govorečim prikazati žalostno usodo življenja Korošcev, ki so se na avstrijskem Koroškem uprli nemški vojski. Govori o posledicah, ki jih v ljudeh pušča vojna, in kako so se na območju Železne Kaple, kjer se roman dogaja, uprli nacionalsocializmu v Avstriji.

„rezali“ glasovnice. Poleg tega so že navajeni delovati z vlado: oni so poslušni, ona daje denar. Presenetljivo pa je, da sta predsednici dali podporo dve skupini, ki bi jih človek direktno postavil v opozicijo: velik del srednjega razreda in pa precejšen del kmetov. Predvsem, kmečki glasovi so presenetili, ker je človek računala na zamero še izza časa dekreta 125 o davku na izvoz. To so napovedovale tudi predhodne provincijske volitve, ki so se slabo iztekale za vlado. To se je poznalo tako daleč, da je na primer socialistični kandidat Binner izgubil celo rodnem okraju. Je pa en vzrok, ki je v korenini problema: opozicija nima alternativne osebnosti. Celotisti, ki bi lahko bolj pritegnili, so ostali v ozadju. Na primer, pri radikalnih podpredsednik Cobos, ki bi vsekakor vzbujal večje zaupanje kot neizkušeni Alfonsín. Pri peronistih pa Reutemann, ali celo Solá. Prvi se je sam izključil, drugega so izrinili. Pa njihova razpršenost: Duhalde in Rodríguez Saá sta istega izvora in programa. Skupno bi preseгла 20%. Alfonsín, Binner in Carrió bi tudi lahko šli skupaj s podobnim izidom. Vsem je šlo predvsem zase, najmanj za narodov blagor. Pridemo tako do zaključka, da gospa ni zmagala toliko zaradi svoje moči, kot zaradi slabosti nasprotnikov. Res je, volila jo je polovica naroda, druga polovica pa je ni volila. Vendar je celo možno, da oktobra zmagata z še večjo razliko.

Temno obzorje. Medtem se mnogi sprašujejo tudi, kako da naklonjenosti vladi ni prizadel škandal okoli Schoklenderja in Mater majskega trga, ne zadnje zasedbe zemljišč v provinci Jujuy, niti pomanjkanje varnosti, ki je vedno bolj pereče. Tudi očitvidno ne vpliva gospodarsko in socialno stanje, saj po zadnjih ugotovitvah 75% prebivalstva meni, da se „živi slabše kot lansko leto“. Ljudje se bojijo sprememb! Kot pravi ljudski pregovor: „Bolje poznan slabi, kot neznan dobri“. Gospa predsednica pa je na volilni rezultat reagirala zelo modro. Njen govor je bil umirjen, njene napovedi so vsebovale besede sprave. A izkušnja kaže, da je sicer na zunaj zelo odprta po volitvah, pa naj zgubi ali zmagata, a v dejanjih ni videti večje razlike. Vlada je, na primer, takoj po volitvah od zadevnega sodnika zahtevala, naj uveljavi člen zakona medijev, ki ga je sodišče prvotno razveljavilo. To je udarec namenjen zlasti medijski hiši Clarin, ki je gotovo eden glavnih dejavnikov opozicijske miselnosti. Njegove obtožbe glede korupcije zelo motijo vlado. Kako dolgo še?

Tabor slovenskih otrok

Na Hočkem Pohorju v bližini Maribora je do 13. avgusta potekal 15. tabor slovenskih otrok po svetu. Namen tabora je druženje mladih slovenskih rojakov, ki živijo izven Slovenije in na ta način spoznavajo kulturno in naravno dediščino Slovenije, so sporočili organizatorji tabora iz Svetovnega slovenskega kongresa (SSK).

Otroci, stari od deset do 15 let, so na taboru razdeljeni v skupine do šest otrok iz različnih držav. Na tak način se srečajo otroci iz različnih koncev sveta, ki jih družijo podobna izkušnja pripadnosti določenemu narodu, medtem ko njihovi starši izvirajo od drugod, je povedal Luka Klopčič iz SSK.

V programu tabora je vedno predvidena šola slovenskega jezika, ki je tudi pogovorni jezik. Kljub temu pa je predznanje slovenščine pri otrocih, ki pridejo na tabor, zelo različno. Po začetnem testu jih razdelijo v tri skupine. Tisti, ki so v začetni skupini, se na taboru naučijo predvsem osnovnih besed in komuniciranja. Medtem ko otroci v izpopolnjevalni skupini že dosegajo znanje otrok, ki živijo v Sloveniji, je pojasnil Klopčič.

Poleg jezikovnih vsebin je bilo predvideno tudi spoznavanje okolice in ogled mesta Maribor, likovne delavnice, delavnica plezanja in lokostrelstva. Otroci so se srečali tudi s sodobnimi rokodelci in domačo obrtjo, spoznavali slovenske ljudske plesne in običaje, se pogovarjali o aktualnih temah med mladimi, ostali čas pa zapolnili z družabnimi in športnimi igrami.

Tabor so prvič organizirali leta 1996 na pobudo Slovencev v Italiji. Ti so namreč želeli, da bi se njihovi otroci lahko naučili slovenskega jezika in hkrati spoznali Slovenijo, je povedal Klopčič. Od tedaj potekajo tabori vsako leto na drugi lokaciji, da bi udeleženci kar najbolje spoznali Slovenijo. Kar polovica udeležencev se namreč naslednje leto vrne.

Letos se je tabora udeležilo 40 otrok večinoma iz sosednjih držav, največ iz Italije, nekaj iz Hrvaške, Avstrije, pa tudi iz Bosne in Hercegovine, Nemčije, Velike Britanije, trije pa so bili tudi iz Singapurja.

Uspešnica Slovenke

Prvenec koroške Slovenke Maje Haderlap Engel des Vergessens (Angel pozabe), za katerega je julija prejela prestižno literarno nagrado Ingeborg Bachmann, postaja avstrijska knjižna uspešnica.

Za roman Angel pozabe, ki je napisan v nemškem jeziku, je pesnica in pisateljica Maja Haderlap julija v okviru 35. festivala Dnevi nemške literature prejela eno najvidnejših avstrijskih književnih priznanj — nagrado Ingeborg Bachmann.

Po romanu, ki ga je izdala nemška založba Wallstein, je veliko povpraševanja. Do zdaj so natisnili že peto izdajo in dosegli naklado 50 tisoč izvodov. Avstrijski Die Presse poroča, da se je knjiga tako uvrstila na drugo mesto na seznamu knjižnih uspešnic. Za knjigo je veliko zanimanja tudi v obeh slovenskih knjigarnah v Celovcu, kjer je kn-

jigo prav tako mogoče kupiti, naročil pa so imeli veliko že v sami predprodaji.

Pisateljica je že s samo udeležbo na natečaju postala prva Slovenka, ki se je s še neobjavljenim proznim besedilom prijavila nanj, in pozneje tudi zmagala. Posebnost nagrade je prav neposredna prijava kandidatov oziroma odlomkov neobjavljenih proznih del, ki jih sami preberejo pred komisijo in občinstvom. Komisija nato javno razpravlja o besedilu.

Maja Haderlap, ki je prej objavljala predvsem poezijo v slovenskem jeziku, je v nemškem romanu Angel pozabe, kot pravi sama, avtobiografsko popisala usodo drugih, saj se v njem prepletajo spomini njene babice in očeta iz časa druge svetovne vojne. Za besedilo v nemščini se je odločila zato, ker je želela nemško govorečim prikazati žalostno usodo življenja Korošcev, ki so se na avstrijskem Koroškem uprli nemški vojski. Govori o posledicah, ki jih v ljudeh pušča vojna, in kako so se na območju Železne Kaple, kjer se roman dogaja, uprli nacionalsocializmu v Avstriji.

SLOVENSKA VAS

59. obletnica društva

Hvaležnost za življenje nam vsako jutro navdihuje zahvalo Bogu, ob rojstnih dnevih se pa poleg zahvale staršem gotovo posebej zahvaljujemo Stvarniku za ta najdragocenejši dar. Tudi naše ustanove praznujejo svoje obletnice in takrat se vedno najprej zberemo pri zahvalni mašni daritvi.

Skupnost v Slovenski vasi je že pred več kot petdesetimi leti močno prispevala pri gradnji prve slovenske cerkve v Južni Ame-

riki, posvečeni naši nebeški materi pod takrat še čisto novim nazivom Marije Kraljice. Vsakoletni praznik društvene obletnice se zato popolnoma upravičeno pričinja v tem našem skupnem božjem hramu. Tudi za 59. obletnico, ki smo jo z gosti iz drugih domov praznovali v nedeljo 7. avgusta, smo se najprej sešli pri naši zavetnici, kjer je naš dušni pastir Jaka Barle CM daroval sv. mašo, da smo se ji zahvalili, jo prosili za nadaljnjo pomoč in pomolili za duše pokojnih članov.

Preostali dopoldanski čas je bil namenjen zajtrku ob prijaznem razgovoru. Najznačilnejši in verjetno najdragocenejši prostor v Hladnikovem domu pa ni smel ostati neuporabljen in se je na njem vršila absolutno prijateljska nogometna tekma med severovzhodnim in jugozahodnim delom vasi, katere smo se udeležili igralci vseh starosti.

Odličnega kosila ni potrebno posebej ocenjevati. Vsak od številnih udeležencev bi brezkompromisno pričal o njegovi kakovosti in količini. Vsa pohvala peku, kuharicam in strežnikom. Tako dobro smo se počutili, da je nazadnje že zmanjkovalo časa za pripravo dvorane za osrednji del prazničnega programa.

Po prihodu zastav in ponosnem petju argentinske in slovenske narodne himne je najprej pozdravil krajevni predsednik Stane Jemec, za njim predsednik Zedinjene Slovenije Franci Žnidar s pohvalnimi in spodbudnimi besedami, končno pa tudi vele-

poslanik Republike Slovenije Tomaž Mencin, ki nas je ob tej priložnosti prvič obiskal in imel priliko bežno spoznati vas.

Slednjič so prišle na vrsto Zgodbe iz Noetove barke. Z Noetom in njegovo družino so se na mogočno ladjo vkrkali pari vseh živalskih vrst. Dolgotrajno sožitje, ki jim je omogočilo preživeti vesoljni potop, se je že prvi dan izkazalo kot dokaj komplicirano. S težavo je preplašeni Noe urejal odnose med bolj prijaznimi in sovražnimi živalmi, še dobro, da je ob večjih potrebah prejemal primeren božji nasvet. Marsikateri od teh je tudi za nas, ljudi, še danes veljaven in bi nam zboljšal sobivanje.

Po štiridesetih dneh je dež le prenehal in sončni žarki so na nebu zarisali mavrico. Še nekaj dni, ki so jih vesele živali izrabile za zabavo na krovu, da se je golobica vrnila z oljčno vejico in s tem naznanila konec potopa.

Zgodbe je režiserka Rotija Grbec priredila iz Avril Rolandsove istoimenske knjige, ki jo je poslovenila Anamarija Smrdel Beniger.

Nadvse prijazno je gledati otroke na odru (posebno prednost imajo starši), če so v živalskih vlogah pa še toliko bolj. Da pa

se to uresniči, je ogromno dela in nelahkih vaj. Rotija je s pomočnicami dosegla, da je vse dogajanje potekalo gladko in prijazno. Otroci so besedilo, v nekaterih slučajih prav obsežno, dobro obvladali in korajžno podajali. Pri glavnih vlogah so pokazali navdušeno veselje do igranja in nedvomen talent. Pohvale vredno je bilo tudi petje, ki sta ga naučili Anči Koprivnikar Rozina in Monika Urbanija Koprivnikar s spremljavo Tomija Sušnika.

Med odraslimi sta vodilni vlogi nosila Dani Grbec kot Noe in Martin Sušnik iz onstranstva kot Bog. Oba sta popolnoma potrdila vse kar o njihovih dramskih sposobnostih že dobro vemo.

Rotija in voditeljica šole Lucijana Servin Čeč zaslužita še posebno priznanje za sestavo in vodstvo številne in učinkovite ekipe, ki je krila najrazličnejše potrebe, ki jih taka predstava zahteva. Navdušeni gledalci so vse, začeni z režiserko in nastopajočimi, nagradili z obilnim aplavzom. (Celoten seznam nastopajočih smo že objavili v številki 29 našega lista - op. ur.)

Povabljeni smo že bili na prihodnjo jubilejno obletnico. Zakaj pa ne, saj nam očitno ne bo žal!

F.S.

MLADCI IN MLADENKE

Srečanje na Pristavi

Leto mladcev in mladenk počasi postaja razgibano! Sredi zimskih počitnic, na lepo, a mrzlo soboto, 30. julija so se mladci in mladenke vseh domov dobili na Pristavi, da skupaj preživijo popoldne. Gostitelji, mladci iz Pristave pod vodstvom Nevenke Jelenc Čop, Helene Zarnik, Marjane Rožanec in Marjanke Grohar, so dom skrbno pripravili in okrasili. Med drugim so bili na stenah prilepljeni stencasi, ki so jih izdelovali na skupnem taborjenju v Mendozu, pa tudi razne skupinske dinamike, ki so sami pripravili med mesečnimi sestanki na Pristavi. Vse to delo ni bilo zaman: kar začudili so se nad številom mladcev, ki se je odzvalo na vabilo! Hvala Bogu; bilo je prekrasno vreme, sonce je sijalo vse popoldne in gredo navzoče. Pa saj se je mraz komaj čutil!

Kmalu po začetku so se sestavile ekipe za kratek „uvodni“ turnir v nogometu in med dvema ognjema. Za tem pa so se vsi uvrstili v štiri skupine: modro, oranžno, rumeno in zeleno; vsaka od njih pa se je označila s trakovi. Nato so se druga za drugo vrstile igre, vse pod vodstvom mladege profesorja telovadbe Matjaža Zupanca, ki je odlično obvladal skupino in navduševal za tekmovanja. Tako so vsi uživali v goseni-

skrbel Erik Oblak.

Utrujeni, a zadovoljni so se končno zbrali v dvorani, kjer so skupno malicali. Med malico so tudi predvajali slike in filme

lanskega taborjenja v Mendozo, kar je vzbudilo kar nekaj spominov, še več pa smeha. Na koncu pa so se zahvalili vsem, ki so sodelovali pri pripravi dneva, ter vsakemu udeležencu taborjenja razdelili spominski CD.

Res je bil čudovit dan, in upamo, da je vsaj malo pripomogel k združitvi mladcev. Lepo je videti, kako se mladci in mladenke zabavajo pri skupni igri ... Potruditi se moramo, da njihov veseli duh nikoli ne ugasne, da bodo veselo nadaljevali delo in

ci, ciljanju žog, nošenju krompirja, obrambi zastave ... vse v veselem vzdušju, ki ga je spremljala zabavna glasba, za katero je

poslanstvo pozneje pri mladinskih organizacijah, na splošno pa v slovenski skupnosti, kateri pripadajo.

MG

ZAMEJSKI SLOVENC

Pozabljeni Kras

Pri tržaški založbi Mladika je nedavno izšla nova knjiga Pozabljeni Kras, Ofenzive v jeseni 1916. Avtorji so Mitja Juren, Paolo Pizzamus in Nicola Persegati, predgovor k slovenski izdaji je pripravil Simon Kovačič, spremno besedo pa Antonio Scrimali.

Pozabljeni Kras je prva tovrstna publikacija, ki vestno in dosledno opisuje dogodke izpred devetdeset let, ki so tako globoko zaznamovali predvsem goriški Kras. Glavnina dogajanja se nanaša na obdobje po padcu Gorice in zajema čas od šeste italijanske ofenzive avgusta 1916, ko je italijanska vojska prišla na zahodni rob Komenskega Krasa, do novembra istega leta, ko je v sedmi, osmi in deveti soški bitki zavzela Veliki hrib, Pečinko, Fajtji hrib ter vasi Lokvica, Opatje selo, Novo vas, Hudi Log, danes zapuščeni Lukatič in prišla na prag Kostanjevice. Publikacija predstavlja delovanje obeh vojsk, italijanske in avstro-ogrske, in vsebuje veliko izvirnih fotografskih posnetkov iz preteklosti, fotografije današnjega Krasa, skic ter je posebno bogata s topografskimi kartami iz vojnega obdobja, ki so v tej knjigi prvič objavljene. Vse te dokumente so avtorji vodnika dobili v vojaškem arhivu v Rimu.

Knjiga je zamišljena predvsem kot vodnik po prizoriščih bojev na soški fronti na območju Krasa, torej kot nalašč, da jo vzame v roke tisti, ki ga to obdobje zanima ali bi hotel izvedeti kaj več o dogodkih, ki so se odvijali na goriškem Krasu med prvo svetovno vojno.

Mitja Juren, Nicola Persegati in Paolo Pizzamus že vrsto let raziskujejo vojaško zgodovino in odkrivajo sledove prve svetovne vojne po goriškem Krasu. Za sabo

imajo že več knjižnih izdaj s tega področja.

DRAGA 2011

46. študijskih dnevi Draga 2011 bodo potekali v Parku Finžgarjevega doma na Opčinah pri Trstu (Dunajska 35) od 2. do 4. septembra 2011. Letošnja Draga se spominja Jožeta Peterlina ob 100-letnici njegovega rojstva in 35. obletnici smrti. Draga se vključuje v praznovanje 20-letnice slovenske osamosvojitve.

V petek, 2. septembra 2011, ob 16.30 bosta o krizi odnosov v družini spregovorila Bogdan Žorž in Kristina Martelanc. Ob 21h bo koncert skupine RADOST iz Godoviča. V soboto, 3. septembra 2011, bo dr. Raško Dolhar spregovoril na temo Ali lahko tudi zamejski Slovenci praznujemo 150-letnico Italije?

V nedeljo, 4. septembra, ob 9. uri bo za udeležence Drage sv. maša, ki jo bo daroval ljubljanski nadškof in metropolit msgr. Anton Stres. Ta bo imel ob 10h predavanje o novi evangelizaciji po slovensko. Ob 16h pa bo še predavanje dr. Franceta Arharja z naslovom Od tolarja do evra.

NATEČAJ MLADIKE

Revija Mladika razpisuje 40. nagradni literarni natečaj za izvirno še neobjavljeno črtico, novelo ali ciklus pesmi. Teksti v prozi naj ne presegajo deset tipkanih strani (oziroma 25.000 znakov), ciklus poezije pa naj predstavlja samo izbor najboljših pesmi (največ deset). Izid natečaja, ki je odprt vsem, ne glede na bivališče, bo razglašen ob slovenskem kulturnem prazniku - Prešernovem dnevu - na javni prireditvi in v medijih.

VTISI IZ SLOVENIJE

O porokah, svatbah in ohceti

(Od našega dopisnika)

Premišljam, da v teh zadnjih letih nisem imel prilike, da bi kaj dosti hodil po porokah. Tudi pri župnijskem zboru ne prepevamo dosti na cerkvenih porokah; veliko pa prepevamo na pogrebih, a o tem, mislim, ni kaj zanimivo brati, pa tudi ne pisati. Dolgost življenja našega je kratka ...

Teden nazaj smo pa le morali nadeti si svatovska oblačila, ker smo bili povabljeni na poroko ene izmed naših. 'Naših' v širšem družinskem pomenu, pa še Argentine. Naša Gabi se je poročila z Davidom, Bizelčanom (največkrat boste najbrž našli to besedo

zapisano z malo začetnico, a v tistem primeru ne gre za osebo, pač pa za pijačo iz sadja, ki ga v tistem okolju raste vse polno predvsem po prisojnih pobočjih tamkajšnjih gričev).

Bizeljsko je na severnem bregu Save, za dober lučaj od meje s Hrvaško. Torej na štajerskem. Tudi govorica ali dialekt spada v štajersko območje.

Ne bom poročal, kako se je vse po vrsti iztekalo, ampak kot prvo, kar se mi je vtisnilo v spoznanje, se je zgodilo pri - bolje

rečeno: po - cerkveni poroki. V drugič sem bil pri poroki v štajerski župni cerkvi in obakrat se je zgodilo, da je po maši in še pred oltarjem župnik blagoslovil čaše, nalil rujne pijače (to pot je bilo domače vino; prejšnjikrat, mislim, je bila penina) in popil z mladoporocencema in njunima pričama na zdravje novemu zakonskemu paru. Tako so nas, ostale vernike, popeljali žejne čez vodo - a le za kratek čas, ker pred cerkvijo, pod drevjem, smo tudi žalujoči (žejni) ostali dobili, kar se spodobi.

Poroka, ki želi zaobseči vsaj nekaj folklorne in navad, ima bogat „repertoar“, ki zahteva nekaj dobre kondicije tako pri svatih kot pri protagonistih. To pot se je začela v opoldanskih urah na nevestinem domu, ko se je ženin pripeljal s svojo pričjo. Že takoj sta oba pozdravila vse, ki smo prisostvovali ceremoniji, tudi z nekaj besedami v kastilščini, da bi si pridobila naklonjenost domačih in drugih, ki imajo kaj z Argentino. Po trkanju na vrata in klicanju, da so prišli po nevesto, je običaj, da domači ponudijo kako drugo žensko, ponavadi starejšo (staro babo, grdo rečeno).

To pot je bila tudi dobra prilika, da človek spozna, kako se stare navade ohranjajo ter tudi prilagajajo sedanjim časom. V tem slučaju so domači poslali boljši „vabi“, da bi spoznali, če ima ženin resne namene. Prišli sta ven dve nevestini vrstnici, znanke, pa je priča bil zelo hiter in priseben in ju je kar sam odpeljal, da se ženin ne bi „spozabil“. Iz tega vidika bi v ceremoniji našli globlji pomen, saj je bil ženin skušan, ko so mu poslali dve mladi, namesto kake stare babe.

Po televiziji pa sem našel še bolj „posodobljen“ običaj, saj so ženinu ponudili tudi v nevesto oblečenega fanta ... „Cosas vederes,“ bi rekel Don Quijote.

GB

G. JOŽE
RAZMIŠLJA

Odgovornost

Vsi smo odgovorni pred Bogom in tudi pred ljudmi. Na žalost se tega vedno ne zavedamo. Tista prisega na Evangelij ob nastopu ministrske službe nič ne velja, ker je to sama zunanost in formalnost. Nihče ne misli resno, ker ve, da ne bo nikomur dajal odgovora o svojem poslovanju.

Če bi bil človek res odgovoren pred Bogom in pred ljudmi, marsičesa ne bi storil, ali pa bi to napravil bolje in na drugačen način. Odgovornost za naša dejanja nas obvezuje, da predhodno premislimo, kaj in kakšna je naša dolžnost. Če bi ravnali po tem navodilu, bi marsikaj ne napravili.

Ko bi Adam premislil in bil odgovoren za svoja dejanja in bi gledal na hude posledice, ki jih je trpel on in so prišle na vse človeštvo, bi Boga ubogal in ne prestopil njegovega ukaza. Iz njegove nepokorščine lahko vidimo, kakšne so posledice naše neodgovornosti. Čim večja in važnejša je zapoved ali naša naloga, tem večja je odgovornost in hujše so posledice, če delamo nepravilno. Odgovorni smo pred Bogom za sebe in za druge. To pa vključuje skrb za lastno zveličanje in trud, da ne storimo ničesar, kar bi škodilo drugim za njih večno srečo.

Na to nas spominja Jezus v Evangeliju, ko pravi, da bi bilo bolje obesiti si mlinski kamen na vrat tistemu, ki pohujša koga teh malih.

Odgovornosti se na noben način ne moremo in ne smemo odreči.

Starši so odgovorni za svoje otroke in za družino, ki naj bi bila prva in največja vzgojiteljica za življenje. Nihče jih v tej odgovornosti ne nadomesti. Če oni tega ne čutijo, jih bo napačno vzgojila cesta, neprijatelji in okolje na sploh.

Odgovorni smo v skupnosti, kjer lahko veliko dobrega naredimo, a tudi mnogo nepopravljive škode. Marsikoga smo že odbili, da se ne drži več skupnosti, tudi zaradi prevelike občutljivosti, z našimi neodgovornimi besedami ali dejanji.

Odgovorni smo tudi pred narodom. Smo njegov del. Dokler bomo mi prežeti s Slovenstvom in mu ostali zvesti, bo tudi Slovenija na nas ponosna in bo z nami lahko še računala. Če pa v nas ne bo več zavesti, bomo v svetu kot številke, ki veliko ne pomenijo.

NOGOMET

Igra v slogu počitnic

Slovenska nogometna reprezentanca se je na prijateljski tekmi v Stožicah z Belgijo razšla z neodločenim izidom 0:0. Za Slovenijo so igrali: S. Handanovič, Brečko, Cesar, Ilič, Koren (od 77. Pečnik), Birska (od 64. Bačinovič), Novakovič (od 84. Dedič), Jokič, Kirm (od 77. Vrščič), Radosavljevič, Iličič (od 57. Ljubijankič).

Začetek tekme je bil kar živahen, igra enakovredna z rahlo slovensko pobudo, v osmi minuti pa so domači tudi zapretili, ko je Milivoje Novakovič z glavo meril malce mimo belgijskih vrat. V 15. minuti so Belgijci celo zadeli, ampak sodniki gola Romeluju Lukakuja niso priznali, ker je žoga podajalcu Marouaneju Fellainiju že ušla z igrišča.

Naslednji, ki je spravil na noge dobro razpoloženo občinstvo, je bil Josip Iličič, ki je v 27. minuti z 18 metrov meril malo mimo desne vratnice tekmečevega gola. V naslednjih trenutkih ekipi s "prijateljsko" igro nista navdušili, pravih akcij je bilo malo, strelav proti голу pa praktično ni bilo. V 38. minuti so zatišje prekinili gosti prek Driesa Mertensa, ki pa je z glavo meril

previsoko, v 44. minuti pa je na drugi strani poskusil Valter Birska z roba kazenskega prostora, a se izid prav tako ni spremenil.

V drugem polčasu je najprej zapretel Josip Iličič, ki je v 51. minuti žogo poslal mimo leve vratnice, v 53. minuti pa je belgijski napad iz bližine preslabo zaključil Lukaku. Le nekaj trenutkov zatem je z glavo poskusil Igor De Camargo, ki je meril naravnost v roke Handanoviča, v 56. minuti pa je Toby Alderweireld sprožil mimo vrat.

V 60. minuti so bili gosti zelo blizu vodstva, ko se je pred Handanovičem znašel Bjorn Vlemminckx, a je bil slovenski vratar na mestu, minuto pozneje pa je bil Nicolas Lombaerts z glavo premalo natančen. Belgijski pritisk se je nadaljeval, v 62. minuti je Handanovičeve dlani ogrel Mertens, v 70. pa se je "Sarma" izkazal po tem, ko je bil sam pred njim De Camargo. Šele v 84. minuti so slovenski navijači dočakali novo priložnost domače vrste, Aleksandar Radosavljevič je s slabih 20 metrov za las zgrešil cilj, v 88. minuti pa je Dare Vrščič močno sprožil, a je bil Simon Mignolet na mestu.

CARLOS CESAR BIZAI (2)

Msgr. Janez Hladnik v provinci Entre Rios

Poročevalec izgubljene slovenske imigracije

PRISOTNOST MSGR. JANEZA HLADNIKA

Na podlagi podatkov, objavljenih v reviji „Duhovno življenje“ lahko ugotovimo prisotnost slovenskega izseljenkega duhovnika Janeza Hladnika v tej provinci. Začetek njegovih obiskov lahko postavimo v leto 1936. Raztegnili pa so se do leta 1947/48, kot razberemo iz podatkov, ki jih je po vztrajnem in podrobnem iskanju našel arh. Jure Vombergar.

Čeprav ni dokumentov, ki bi potrjevali, zakaj je msgr. Hladnik tako pogosto obiskoval ta severovzhodni predel Argentine, vemo, da ga je bistveno gnala njegova skrb za dušno pastirstvo med slovenskimi naseljenci, ki so ostali daleč od prestolnega mesta in brez lastnih organizacij. Gotovo pa je pri tem vplival tudi njegov pustolovski duh, kot razberemo iz njegovih spisov.

Verjetno je v svojih pastirskih obiskih prišel najprej do severnega dela Velikega Buenos Airesa, potem do Rosaria, od tam v Santa Fe in od tam, čez reko, v Paraná. Njegova prisotnost v Paraná je pomenila nek mejnik, saj v svojih podrobnejših zapisih, ki jih objavlja kot poročevalec, podaja dotlej za marsikoga nepoznane podatke o dejavni prisotnosti Slovencev v provinci Entre Rios.

Ta potovanja moremo označiti kot prave epopeje za tisto dobo, saj skoraj ni bilo urejenih poti in cest. Poleg tega je bilo nevarno tudi prečkanje reke Paraná v krških čolnih. Tako je vsako potovanje postalo občudovanja vredna izkušnja. A z njimi je dosegel cilj, da je slovensko javnost seznanjal z obstojem teh izgubljenih naseljencev, ki so živeli raztreseni po obširnih poljih province Entre Rios.

Številni so zapisi msgr. Hladnika in mnoga so doživljaja

teh sinov in hčera Slovencev, ki so nestrpnost pričakovali obisk duhovnika, in ne le zato, da so se pogovarjali v rodnem jeziku. Dolgo časa so pripravljali svoje otroke, da bi jih krstil, jim podelil prvo obhajilo, ali jih poročal. Njegov prihod je bil velik dogodek. Vsi so se veselili njegove prisotnosti in mu nudili svoje domove, da bi se msgr. Hladnik dobro počutil in se tudi primerno odpočil.

Kar nekaj pričevanj se ohranja o teh obiskih, in tudi več fotografskih posnetkov, od katerih so bili mnogi objavljeni v reviji „Duhovno življenje“.

Tisti, ki imajo dober spomin, v številnih družinah v San Benito in v Paraná, še opisujejo tega izseljenkega duhovnika z velikim spoštovanjem in ljubeznijo, zaradi prijaznosti in naklonjenosti, ki ju je vedno odseval. Vsak od njih ohranja privid njegove prisotnosti v družinah, kljub temu, da so bili takrat še v otroških letih. Med temi še živimi pričevalci so Emilena Skocaj, Lidia Skocaj, Dora in Irma Mesojedec, Candido Bizaj, Maria Elena Bizaj in Matilde Prinčič, med drugimi.

LUJANSKA MARIJA V SAN BENITO IN MSGR. HLADNIK

Čeprav po knjigah in zapiskih lahko ugotovimo, da je že leta 1905 družina Bizaj (Bizai) skupaj z drugimi rojaki častila lujansko Marijo, je bil msgr. Hladnik tisti, ki je posebej nagovarjal vernike, da bi se navdušili v ljubezni do te podobe Device Marije.

Po njegovih obiskih se je v župniji San Benito, ki jo je takrat upravljal pbro. Horacio Laurencena, začelo posebno navdušeno čaščenje lujanske Marije, ki je imelo kar zgodovinske posledice.

vinske posledice.

Čeprav je bila že v letu 1935 zaključena gradnja lujanske bazilike, je ostalo še mnogo del in predvsem visoki dolgovi. Zato se je msgr. Hladnik obračal na bolj premožne naseljenke s prošnjo, da bi prispevali v sklad gradnje. Med temi je bil zlasti Don José Bizai, ki je bil član cerkvenega sveta in je postal eden glavnih pobudnikov, da se je čaščenje lujanske Marije dokončno ukoreninilo v teh krajih. Že v letu 1936 je Don José prejel s strani lujanskega odbora za gradnjo posebno sveto podobo, kot znak hvaležnosti za njegovo sodelovanje. To podobo so hranili v cerkvi v San Benito in jo dokončno ustoličili v krajevni pokopališki kapeli. Bila je prva podoba lujanske Marije na tem področju. Manjši posnetek te podobe je postavil tudi na grob svojih staršev: Don Juan Bizai in Doña María Gobo.

Po vztrajnih posredovanjih so prejeli v dar novo podobo lujanske Marije, ki so jo ustoličili v farni cerkvi San Benito 3. februarja 1945. 3. junija istega leta je bila ustoličena še druga podoba na severnem delu San Benita. Don José se ni mogel udeležiti tega slavlja, saj je umrl leto pred tem. V letu 1948 pa se lujanski Mariji posveti še kapela v naselju Sauce Pinto, ki tudi pripada župniji San Benito.

ZAPISKI MSGR. HLADNIKA

Številni so zapisi, ki so ostali v reviji Duhovno življenje, in je imela tudi mnogo naročnikov v Entre Rios, kot je poudarjal msgr. Hladnik. Med temi lahko naštejemo družine Tinta, Benedetič, Paušič, Cijan, Černič, Devetak, Furlan, Jakin, Podveršič, Prinčič, Bizaj, Milanič, Vizjak, Komar, Simčič, med drugimi. A če vzamemo v roke enega od zapisov iz leta 1940, se srečamo z resničnim pesnikom, saj vsebuje tako natančen, presenetljiv in genialen opis tega kar je doživljal, da bi bil vreden del literarne knjige.

(Konec prihodnjic)

NOVICE IZ SLOVENIJE

ŠTEVILKE

Slovenski blagovni izvoz je bil junija z nekaj manj kot 1,78 milijarde evrov za dva odstotka manjši kot maja in za 7,8 odstotka večji kot junija lani. V prvih šestih mesecih je izvoz dosegel dobrih 10,25 milijarde evrov, kar je bilo za 16,1 odstotka več kot v enakem obdobju lani, so sporočili s statističnega urada.

TREBA JE NAREDITI PROSTOR ZA NOVI KOLIZEJ

Kranjska investicijska Družba je začela rušiti ljubljanski Kolizej na Gosposvetski ulici. Pred rušenjem so stavbo še zadnjič pregledali s psi, če bi se v njej še kdo zadrževal. Rušenje bo sicer trajalo tri tedne. Sledilo mu bo sortiranje in odvažanje odpadnega materiala, ki bo trajalo dva do tri mesece. V nadaljevanju jih čaka še postopek za pridobitev gradbenega dovoljenja za izgradnjo novega Kolizeja, vendar bodo morali počakati, da ljubljanski mestni svet sprejme občinski podrobni prostorski načrt za območje Kolizeja.

IMENA REVIJ KOT NALOŽBA

Znamke Dela Revij (Jana, Naša žena, Kih, Anja, Smrklja, Lady, Stop, Obrazi, in Lady križanke) je na dražbi, ki jo je v imenu največjega upnika Nove Kreditne banke Maribor v Ljubljani izvedla odvetniška družba Rojs, Peljhan, Prelesnik Č partnerji, po začetni izključni ceni 10,14 milijona evrov (brez DDV) kupila družba KBM Leasing - članica skupine NKBM. V NKMB se ne želijo ukvarjati z založniško dejavnostjo, zato bodo predvidoma do konca septembra sprejeli poslovne ukrepe, da bi "zavarovali ekonomski interes banke" ter omogočili dolgoročno in nemoteno izhajanje blagovnih znamk. Sindikat podjetja Dela Revij upa, da bo banka znamke dala v najem in da bodo dobili dobrega najemnika.

HMELJ

Slovenski hmeljarji bodo letos na 1400 hektarjih pridelali okrog 2300 ton hmelja. Direktorica Instituta za hmeljarstvo in pivovarstvo Slovenije Martina Zupančič je za STA izrazila upanje, da se bo v naslednjih dneh nadaljevalo ugodno vreme, v tem primeru bi nekateri hmeljarji začeli z obiranjem hmelja čez teden dni, sicer pa okrog 25. avgusta. Kot je dejala Zupančičeva, začetek obiranje hmelja ni odvisen samo od vremenskih razmer, temveč tudi od tega, koliko ima kdo zgodnejših sort hmelja, predvsem goldinga. Po njeni oceni bo večina hmeljarjev z obiranjem hmelja letos začela okoli 25. avgusta.

PO SVETU

SKUPNE VOJAŠKE VAJE

Zaveznici Južna Koreja in ZDA sta desetdnevne vojaške vaje z imenom Ulchi Freedom Guardian označile kot rutinske, ki imajo zgolj obrambni značaj. Na njih sodelujejo vse enote poveljstva združenih sil obeh držav (CFC), ki vključujejo 530.000 vojakov, od teh okoli 3000 iz ZDA in drugih vojaških oporišč na tihomorskem območju. Po besedah poveljnika združenih sil CFC, generala Jamesa D. Thurmana so vojaške vaje usmerjene na „pripravo, preprečevanje in obvladovanje vseh vrst obstoječih in prihodnjih zunanjih groženj“ proti Južni Koreji in v regiji. Severna Koreja je skupne vaje že obsodila.

OMEJITEV ZA ROMUSNKE DRŽAVLJANE

Evropska komisija je odobrila zahtevek Španije, da se zaradi „resnih motenj trga dela“ do 31. decembra prihodnje leto ta omeji za romunske delavce. Stalno povečevanje romunskih rezidentov v Španiji in njihova visoka stopnja brezposelnosti sta vplivala na zmogljivost Španije, da bi sprejela nove delavce, navaja komisija. Za začasno omejitev je Španija zaprosila 28. julija. Komisija svojo odločitev opira tudi na doslej največji upad bruto domačega proizvoda Španije (za 3,9 odstotka med letoma 2008 in 2010), zaradi katerega je od maja lani brezposelnost narasla na več kot 20 odstotkov. To je najvišja stopnja brezposelnosti v EU.

MUBARAK

Sojenje nekdanjemu egiptovskemu predsedniku Hosniju Mubaraku in njegovima sinovoma bo odslej potekalo za zaprtimi vrati, proces proti nekdanjemu predsedniku pa bodo združili s procesom proti bivšemu notranjemu ministru Habibu al Adliju. Predsednik sodišča Ahmed Refat je po začetku obravnave odločil, da se bo televizijski prenos sojenja, ki je doslej potekal v živo, prenehal zaradi zaščite javnega interesa, nadaljevanje sojenje pa preložil na 5. september. Mubaraku in notranjemu ministru za časa njegovega režima al Adliju bodo sodili v okviru istega procesa, je odločil sodnik, združitev obeh procesov pa je utemeljil rekoč, da bodo s tem ugodili eni glavnih zahtev odvetnikov, ki zastopajo svojce žrtev množičnih protestov.

TRIPOLI

Libijski voditelj Moamer Gadafi je svoje privržence pozval, naj se pripravijo na boj za osvoboditev mest, ki so v rokah upornikov. V zvočnem posnetku slabe kakovosti, ki naj bi ga po trditvah libijske televizije predvajali v živo, je Gadafi svoje privržence pozval, naj se pripravijo na boj in „ped za

PISALI SMO PRED 50 LETI

SLOVENC V ARGENTINI

SAN MARTIN

Družabna prireditev Slovenske Besede, ki je sedaj v sklopu Slovenskega doma v San Martinu, se je vršila preteklo soboto v Santos Lugares in je, kljub dežju, privabila lepo število naših rojakov. Mnogi prijatelji in znanci so po daljšem času zopet dobili priložnost, da se pogovorijo, mlajši pa so se ob zvokih znanega orkestra Moulin Rouge veselo zavrteli.

SLOVENSKA VAS

„Čudežne gosli“ v Lanusu

Sezona gledaliških prireditev v Slovenski vasi v Lanusu je v polnem teku. Pred štirinajstimi dnevi je mladina dala na oder pevsko igro „Kovačev študent“, v nedeljo, 13. avgusta, popoldne pa so lanuški najmlajši uprizorili otroško igro Ernesta Tirana: „Čudežne gosli“. Režiral je Lovro Jan, pripravo izvedbe je imela v rokah ga. Zdenka Jan, voditeljica šolskega tečaja v Slovenski vasi, ki je tokrat tudi komponirala pevske vloške v igri, zlasti pa še petje vil. Scena je bila delo g. Slavka Revna, glasbeni del pa sta spremljala gg. Špacapan (harmonij) in Ivan Mehle (violina).

Nastop lanuških najmlajših je moral marsikoga presenetiti. Igra zahteva mnogo zasedb in iz tolikšne skupine sta znala ga. Zdenka in g. Lovro Jan ustvariti lepo zvarjeno enoto, ki je posamezne prizore odigrala s sigurnim in prisrčnim tempom. ...

SLOVENC PO SVETU

ČILE

Slovenci iz Santiaga in okolice se vsaj enkrat na mesec zbiramo pri slovenski službi božji v kapeli bolnišnice Salvador, kjer imamo po zaslugi č. s. Vincencije Kaplja svoje zatočišče. Dušno pastirstvo med nami opravlja z veliko gorečnostjo, salezijanski duhovnik g. Martin Maroša, ki že drugo leto tudi urejuje naš list „Oznanila“, katerega smo poleg Svobodne Slovenije najbolj veseli.

Svobodna Slovenija, 17. avgusta 1961 - št. 33

pedjo osvobodijo Libijo izdajalcev in Nata“. Do objave njegove izjave prihaja v času, ko na socialnih omrežjih in v določenih medijih trdijo, da namerava Gadafi kmalu pobegniti iz Libije.

LETO DRŽAVLJANOV

Evropska komisija je v Bruslju predlagala, da se leto 2013 razglasi za evropsko leto državljanov. To leto bi tako sovpadalo z 20. obletnico začetka veljavnosti Maastrichtske pogodbe, ki je bila podpisana 1. novembra 1993 in je uvedla državljanstvo unije. Državljanstvo EU ne nadomešča nacionalnega državljanstva, temveč ga dopolnjuje, državljanom EU pa omogoča dostop do mnogih pravic po vsej uniji, kot so pravice potrošnikov do dostopa do blaga in storitev v drugih državah članicah ter pravice do izobraževanja, priznanja poklicnih kvalifikacij in zdravstvenega varstva.

GOSPODARSTVO OKREVA

Države območja evra so v drugem četrtletju zabeležile 0,2-odstotno gospodarsko rast v primerjavi s prvimi tremi meseci leta. V prvem trimesečju je bila rast na četrtletni ravni 0,8-odstotna. Na letni ravni se je gospodarstvo evrskega območja v drugem četrtletju okrepilo za 1,7 odstotka, potem ko je bila v prvem četrtletju 2,5-odstotna. Enako rast so tako na četrtletni ravni kot na letni ravni zabeležile tudi države celotne sedemindvajseterice, potem ko so bili tudi podatki za prve tri mesece leta v obeh območjih enaki, je v prvi oceni sporočil evropski statistični urad Eurostat. Podatki iz območja evra, drugega največjega gospodarstva na svetu po ameriškem, so nekoliko razočarali analitike in so še en dokaz upočasnitve globalnega gospodarskega okrevanja, potem ko tudi iz ZDA prihajajo podatki o letargični gospodarski dejavnosti. Ameriško gospodarstvo je v drugem trimesečju na četrtletni ravni raslo po 0,3-odstotni, na letni pa po 1,6-odstotni stopnji, kar je bistveno manj kot v prejšnjih četrtletjih.

RESUMEN DE ESTA EDICION

MURIO EL DR. ANDRES BAJUK

En Eslovenia falleció el ex presidente de gobierno el Dr. Andrés Bajuk. Nacido en 1943 y, al terminar la guerra, su familia se refugió en Austria y en 1948 vino a la Argentina. Se radicó en Mendoza, donde hizo sus estudios y se graduó en economía. Fue profesor en la universidad mendocina y luego emigró a Washington y Europa, donde ocupó altos cargos en el Banco Interamericano de Desarrollo. En el año 2000, ya jubilado y radicado en Eslovenia, se integró a la actividad política. En la crisis de ese año presidió el gobierno transitorio y condujo el país hasta las elecciones. Pese a lo breve de su mandato tomó medidas importantes, que acercaron Eslovenia a Europa. Luego de algunas diferencias en la coalición gobernante, fundó - junto a Lojze Perterle- el partido Nueva Eslovenia (NSi) y fue su presidente hasta las elecciones del año 2008. Al no superar el piso para acceder al parlamento, Bajuk renunció y se alejó definitivamente de la política. Falleció a la edad de 68 años. (Pág. 1)

SLOVENSKA VAS

El domingo 7 de agosto los habitantes de la villa eslovena (Slovenska vas) de Lanús agradecieron, en primer lugar a Dios, los ya 59 años de su Centro "Hladnikov dom". Esta comunidad eslovena contribuyó en gran medida en la construcción de la primera iglesia eslovena en América del Sur dedicada a nuestra Madre del Cielo, bajo el nombre de María Reina. Fue allí, donde el párroco Jaka Barle presidió la santa misa por el importante aniversario. Luego, en las instalaciones del Centro, se sirvió el desayuno. En la cancha ya estaba todo preparado para el tradicional encuentro amistoso de fútbol entre los vecinos del nordeste y sudoeste de la Villa eslovena, en el que participaron jugadores de todas las edades. Tras el almuerzo, comenzó la parte más formal de los festejos donde el presidente Stane Jemec saludó a los presentes, como así también se dirigieron al público el presidente de Eslovenia Unida, F. Žnidar y el embajador esloveno T. Mencin. Finalmente, se presentaron sobre el escenario "Las historias del Arca de Noé", dirigida por Rotija Grbec. (Pág. 3)

ENCUENTRO DE CALIDAD

El sábado 30 de junio se reunieron los diversos grupos de "Mladci in mladenke" de los centros eslovenos de Buenos Aires. Las coordinadas los llevaron hasta Castelar donde los locales llenaron las paredes con afiches; los carteles que prepararon durante el campamento conjunto en Mendoza y de otras dinámicas que los chicos de Pristava realizan en los encuentros mensuales con sus coordinadores. Para empezar y acomodarse hicieron un torneo de fútbol y delegado. Después se repartieron en grupos por colores y 4 equipos aceptaron las propuestas para divertirse y pasar el tiempo. La merienda llegó con las fotos del campamento y entre risas, buena música y excelente compañía, se despedían hasta el próximo encuentro. (Pág. 3)

MONS. HLADNIK EN ENTRE RÍOS

Continuamos con el relato del cónsul honorario en Entre Ríos Carlos César Bizai, sobre la inmigración eslovena en dicha provincia. En este número nos cuenta que de la revista Vida espiritual se depende que Monseñor Juan Hladnik visitaba periódicamente a los eslovenos del Paraná y zona litoral entre 1936 y 1948. De las cartas encontradas donde narra sobre los eslovenos de Entre Ríos no se explicita la motivación del Monseñor; podría ser su espíritu aventurero o la necesidad de asistir a los inmigrantes eslovenos que estaban alejados de la gran capital. Muchos recuerdan la visita de Mons. Hladnik como un acontecimiento de gran importancia para todas las familias; recuerdan los preparativos y la alegría que significaba la llegada del padre. Existen muchos testimonios e inclusive fotografías. Mons. Hladnik también fue el principal motivador para que los eslovenos adoptasen la veneración a la Virgen de Luján. Incluso tentó a algunos para que donaran dinero para la finalización de la Basílica de Luján. En agradecimiento por los aportes Don Juan Bizai recibe una imagen de la Virgen que entronizan en la Iglesia de San Benito. (Pág. 4)

SVOBODNA SLOVENIJA / ESLOVENIA LIBRE

Fundador: **MILOŠ STARE** / Director: **Antonio Mizerit** / Proprietario: **Asociación Civil Eslovenia Unida** / Presidente: **Franci Žnidar** / Redacción y Administración: **RAMON L. FALCON 4158 - C1407GSR BUENOS AIRES - ARGENTINA** Tel.: (54-11) 4636-0841 / 4636-2421 (fax) / e-mail: **esloveniau@sinctis.com.ar** in **esloveniau@gmail.com** **Za Društvo ZS:** Franci Žnidar / **Urednik:** Tone Mizerit

Sodelovali so še: Tine Debeljak (slovenska politika), Gregor Batagelj (dopisnik v Sloveniji), Marta Petelin, Jože Horn, Franci Sušnik, Federico Cerar, Marjanka Grohar in Carlos César Bizai.

Mediji: STA, Radio Ognjišče, Družina.

Naročnina Svobodne Slovenije: Za Argentino, \$ 350.-; pri pošiljanju po pošti: sivi papir, \$ 455.-; beli papir, \$ 560.-; Bariloche, \$ 410.-; obmejne države Argentine, 175.- US dol.; ostale države Amerike 190.- US dol.; ostale države po svetu, 200.- US dol.; vse za pošiljanje z letalsko pošto. Z navadno pošto 135.- US dol. za vse države. **Svobodna Slovenija izhaja s podporo Urada za Slovence v zamejstvu in po svetu RS.**

Čeke: V Argentini na ime „Asociación Civil Eslovenia Unida“, v inozemstvu (bančne čeke, ne osebne) na ime „Antonio Mizerit“.

Oblikovanje in tisk: **TALLERES GRÁFICOS VILKO S.R.L.** / California 2750-C1289ABJ Buenos Aires-Argentina / Tel.: (54-11) 4301-5040 / E-mail: **info@vilko.com.ar**

MALI OGLASI

TURIZEM
TURISMO BLED
 EVT Leg. 12618
 Dis. 2089
de Lucia Bogataj

 H. Yrigoyen 2682 L. 5-San Justo
 Tel. 4441-1264 / 1265

ZDRAVNIKI
Dr. Klavdija V. Bavec-Nevrolog,
 Nevropsihiater. Konzultorij v **Ramos Mejiji**,
 Tabladi in **Belgrano**. Ordinira
 ob **ponedeljkih** in torkih od 13. do
 19. ure. Ob sobotah od 9. do 14
 ure. Prijave na telefon: 4652-7967.
 Nujno pa na **15-6942-7574**.

ZOBOZDRAVNIKI
Dr. Damijana Sparhakl-Zobozdravnica-
 Splošna odontologija-Belgrano
 123, 6. nadstr. "4"-Ramos Mejía-
 Tel.: 4464-0474

ADVOKATI
DOBOVŠEK & asociados-
 odvetniki. Zapuščinske zadeve.
 Somellera 5507, (1439)
 Buenos Aires. Tel/Fax: 4602-7386.
 E-mail: jdobovsek@hotmail.com

Dr. Marjana Poznič-Odvetnica-
 Uradna prevajalka za slovenski jezik
 Lavalle 1290, pis. 402-Tel.
 4 3 8 2 - 1 1 4 8 - 1 5 - 4 0 8 8 - 5 8 4 4 -
 mariana.poznic@gmail.com

Matjaž Ravnik - odvetnik. Civil.,
 delav., trg. tožbe; pogod., neprem.
 razpr.; dedišč., zapušč.

Bs. As.: Viamonte 1337 2ºD; 4372-
 6362; Tor/čet 15. do 19.
 S. Justo: Perú 2650; 3969-6500;
 Pond/sred/pet 15. do 19.
 mravnik@telecentro.com.ar

Dra. Ana C. Farreras de Kočar-
 Sucesiones-Contratos-Familia-Com-
 ercial-Laboral-Civil-Jubilaciones-
 Pensiones. Martes y jueves de 15 a 18
 hs. Belgrano 181 - 6º B (1704) Ramos
 Mejía. Tel.: 4469-2318 Cel.: 15-6447-
 9683

e-mail: farrerasanac_te@yahoo.com.ar

**DARUJTE
 V TISKOVNI SKLAD!**

DAROVALI SO

V dobrodelni sklad Zveze slovenskih mater in žena na
 Pristavi, je družina Kremžar je darovala \$ 300.-. **Bog
 povrni.**

OBVESTILA

SOBOTA, 20. avgusta:
Redni pouk na srednješolskem tečaju RMB, ob 15. uri v
 Slovenski hiši. Sestanek staršev in razdelitev spričeval
 ter predavanje dr. Katice Cukjati; in ob 19.30 sv. maša
 za pok. ravn. Marka Bajuka ob 50-letnici smrti.

SKA vabi na kulturni večer, ob 20. uri v mali dvorani
 Slovenske hiše.

NEDELJA, 21. avgusta:

Romanje v Lourdes

PONEDELJEK, 22. avgusta:

Mladinski dan v Slomškovem domu

SOBOTA, 27. avgusta:

Redni pouk na srednješolskem tečaju RMB, ob 15. uri v
 Slovenski hiši.

Jubilejni koncert MPZSJ ob 40. obletnici, ob 20. uri v
 Našem domu San Justu.

NEDELJA, 28. avgusta:

Mladinski dan v Carapachay

SREDA, 31. avgusta:

Učiteljska seja, ob 19.30 uri v Slovenski hiši.

**48. MLADINSKI DAN
 CARAPACHAY**

08.00 Začetek tekmovanj
 10.15 Dviganje Zastav
 10.30 Sveta Maša
 13.00 Kosiło
 20.00 Kulturni program
 NATO PROSTA ZABAVA!

28. AVGUSTA 2011

Dr. Cecilia Grierson 2067 - Carapachay

„Iz davne preteklosti v svetlo prihodnost“

Zedinjena Slovenija in Naš dom San Justo

lepo vabita, da se udeležite velike slavnosti:

56. Slovenski dan in 55. obletnica Našega doma

ki bo v nedeljo, 11. septembra 2011,
 v prostorih Našega doma, Hipólito Yrigoyen 2756, San Justo

Vsi prisrčno vabljeni!

45. OBLETNICA ZVEZE SLOVENSkih MATER IN ŽENA

v nedeljo 4. septembra 2011 v Slovenski hiši

Ob 16. uri sv. maša za žive in pokojne članice Zveze.

Med mašo bo pel zbor ZSMŽ iz San Justa.

Ob 17. uri poklon padlim pred spomenikom, nato v dvorani:

POKLON DOMOVINI OB 20. OBLETNICI SAMOSTOJNOSTI "Kako si lepa domovina mlada"

Audiovizual, recitacije in petje mešanega pevskega zbora iz San Martina.

Po programu prijetno prijateljsko srečanje ob zakuski in srečelovu.

Vsi prisrčno vabljeni!

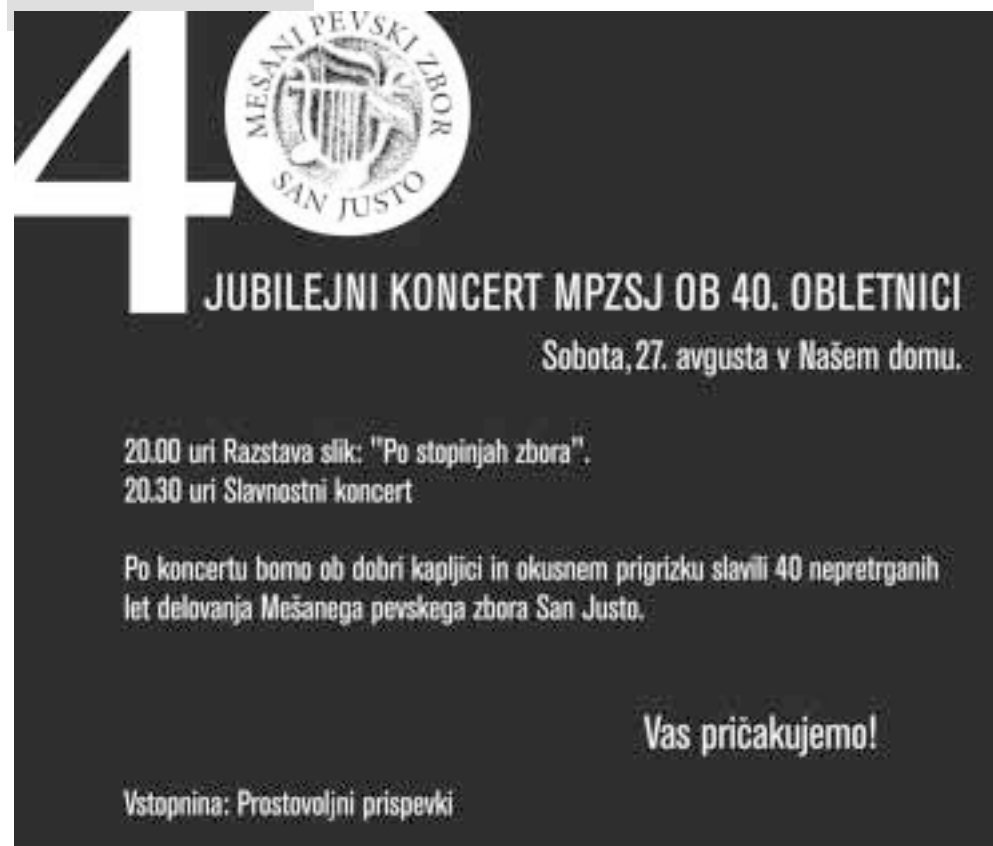
SLOVENSKA KULTURNA AKCIJA

vas prisrčno vabi na kulturni večer

na katerem nas bo lic. **FRANCI MARKEŽ** seznanil s temo

ANDSKE PREDKOLUMBOVSKE KULTURE

V soboto, 20. avgusta ob 20. uri, v dvorani Dr. Tineta Debeljaka v Slovenski hiši.

4

JUBILEJNI KONCERT MPZSJ OB 40. OBLETNICI

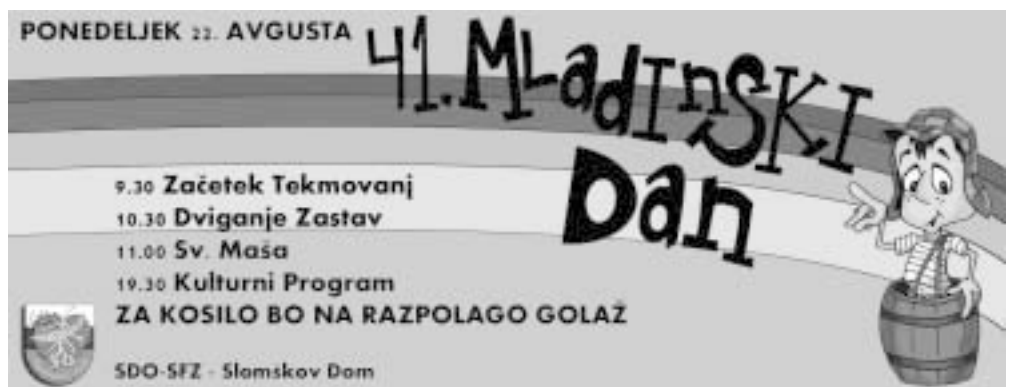
Sobota, 27. avgusta v Našem domu.

20.00 uri Razstava slik: "Po stopinjah zbora".
 20.30 uri Slavnostni koncert

Po koncertu bomo ob dobri kapljici in okusnem prigrizku slavili 40 nepretrganih
 let delovanja Mešanega pevskega zbora San Justo.

Vas pričakujemo!

Vstopnina: Prostovoljni prispevki

PONEDELJEK 22. AVGUSTA

41. MLADINSKI DAN

9.30 Začetek Tekmovanj
 10.30 Dviganje Zastav
 11.00 Sv. Maša
 19.30 Kulturni Program
ZA KOŠILO BO NA RAZPOLAGO GOLAZ

SDO-SFZ - Slomskov Dom

„Jaz sem vstajenje in življenje.
 Kdor v me veruje,
 bo živel tudi če umrje.“
 (Janez 11,25)

Vsem prijateljem in znancem sporočamo, da je v sredo, 3.
 avgusta v 85. letu starosti, za večno zaspal v Bogu naš preljubi
 mož, oči, ded, praded, brat, stric in svak, gospod

Bogdan Kosančič

Zahvaljujemo se vsem, ki ste ga prišli kropit. Posebna zahvala
 g. Claudio Pulli za oskrbo v bolnišnici, podelitev zakramentov in
 molitve pri krsti.

Zahvala tudi mons. Raul Cuevas za daritev sv. maše in molitve
 ob krsti.

Žalujoci:

žena **Francka**,
 sinova **Bogdan** z družino in **Franci** z družino,
 hčerki **Tončka** in **Irena** z družino,
 sestri **Danica** in **Jožica**
 ter ostalo sorodstvo.

Buenos Aires, Boštanj Sevnica, Milwoki, Chubut, Chile

„Upam v Gospoda,
 zakaj pri Gospodu je usmiljenje,
 pri Njem je oblino odrešenje.“ (Ps. 129)

V globoki žalosti sporočamo članom in rojakom, da je v Sloveniji,
 v 68. letu starosti odšel k Bogu po zaslužen plačilo ustanovitelj naše
 stranke, bivši premier vlade RS in finančni minister

dr. Andrej Bajuk

Njegovo delo bo neizbrisno zapisano v slovenski zgodovini.
 Priporočamo ga v molitev in blag spomin.

Nova Slovenija, območje Argentina